

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Piotr Pełka
Dyrektor

Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej

Warszawa, 21 listopada 2017 r.

DMP-52-289(2)/17/RR

Pan Jan Zając
Prezes Zarządu Krajowego
Polska Organizacja Pracodawców
Osób Niepełnosprawnych
ul. Szpitalna 6/23
00-031 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 9 sierpnia 2017 r. (znak: POPON/212/2017), dotyczące powiązań między wskazanymi w piśmie podmiotami, pragnę przedstawić następujące wyjaśnienia.

Rozpatrując kwestię powiązania przedsiębiorstw na gruncie przepisów rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu,¹ należy wskazać, że przedsiębiorstwa są powiązane, gdy występuje między nimi choć jedna relacja określona w art. 3 ust. 3 Załącznika 1 do ww. rozporządzenia. Należy również zaznaczyć, że przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw. Warunkiem koniecznym dla stwierdzenia występowania powiązań między danymi podmiotami jest zatem w pierwszej kolejności ustalenie, czy prowadzą one działalność gospodarczą (w rozumieniu unijnego prawa konkurencji).

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), przez działalność gospodarczą należy rozumieć oferowanie towarów i usług na rynku². Sąd UE uznał, iż pojęcie to dotyczy zarówno działalności produkcyjnej, jak i dystrybucyjnej i usługowej. Co więcej, nie jest istotne występowanie zarobkowego charakteru działalności, w związku z czym, działalnością gospodarczą w rozumieniu unijnego prawa konkurencji może być także działalność prowadzona przez różnorodne podmioty typu non-profit³.

¹ Dz. Urz. UE L 187 z dnia 26 czerwca 2014 r., dalej: rozporządzenie 651/2014.

² Np. pkt 19 sprawy C-475/99, Ambulanz Glöckner oraz pkt 75 połączonych spraw C-180/98 do C-184/98, Pavlov and Others.

³ Np. pkt 79 orzeczenia TSUE z dnia 21 września 1999 r. w sprawie Albany, C-67/96: „Ani realizacja celu o charakterze społecznym, ani brak celu zarobkowego, ani wymogi solidarności, ani inne zasady dotyczące między innymi ograniczeń w zakresie inwestycji dokonywanych przez podmiot zarządzający nie pozbawiały działalności prowadzonej przez ten podmiot charakteru gospodarczego.”

Nie ma również znaczenia, jak dana działalność jest kwalifikowana w prawie krajowym. Przy ocenie charakteru danej działalności TSUE i Sąd UE kierują się możliwością występowania na określonym rynku rzeczywistej lub potencjalnej konkurencji ze strony innych podmiotów.

W tym kontekście należy zauważyć, iż nie tylko podejmowana przez podmiot działalność gospodarcza w rozumieniu krajowych przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, ale także odpłatna działalność statutowa, a nawet działalność nieodpłatna, mogą być - w rozumieniu przepisów unijnych - działalnością gospodarczą, przez co będą miały do niej zastosowanie przepisy o pomocy publicznej. W związku z tym organizacje pożytku publicznego mogą, co do zasady, być przedsiębiorstwami w rozumieniu przepisów unijnych.

Z informacji zawartych w piśmie wynika, że stowarzyszenie osób fizycznych Z - organizacja pożytku publicznego posiada 100% udziałów przedsiębiorstwa X spółki o.o., natomiast gmina X posiada 100% udziałów przedsiębiorstwa Y spółki z o.o. W obu przypadkach spełniona została zatem przesłanka z art. 3 ust. 3 lit. a) Załącznika 1 do rozporządzenia 651/2014. Mając zatem na uwadze ww. wyjaśnienia, należy stwierdzić, że jeżeli zarówno gmina, jak i organizacja pożytku publicznego nie prowadzą działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów unijnych, to wówczas nie należy badać powiązań występujących za ich pośrednictwem (nie będą one powiązane z ww. przedsiębiorstwami). W sytuacji natomiast, gdy gmina lub organizacja pożytku publicznego prowadzą działalność gospodarczą, będą one powiązane z ww. przedsiębiorstwami.

Odnosząc się jednak do kwestii ustalania efektu zachęty w rozumieniu art. 2 pkt 32 rozporządzenia 651/2014, należy przypomnieć (wyjaśnienia w tym zakresie zostały już zawarte w skierowanym do Pana piśmie UOKiK z dnia 3 sierpnia 2017 r., znak: DMP-52-220(2)/17/AKo), że na gruncie rozporządzenia 651/2014 występuje pewna rozbieżność terminologiczna w zakresie sposobu określania „wzrostu netto liczby pracowników”. O ile w art. 2 pkt 32 rozporządzenia 651/2014 mowa jest o „danym zakładzie”, o tyle art. 33 ust. 3 rozporządzenia 651/2014 odnosi się do szerszego pojęcia - „przedsiębiorstwo”. Służby Komisji potwierdziły, że badanie efektu zachęty na podstawie art. 33 ust. 3 powinno być przeprowadzane na poziomie „przedsiębiorstwa” w rozumieniu Załącznika 1 do rozporządzenia 651/2014. Należy jednak zauważyć, że przepisy tego rozporządzenia określają warunki brzegowe, po spełnieniu których udzielenie pomocy publicznej w formie subsydiów płacowych jest dopuszczalne. Nic nie stoi jednak na przeszkodzie, aby państwa członkowskie zastrzyły te warunki, m.in. poprzez określenie bardziej restrykcyjnych zasad spełniania efektu zachęty. Na takie właśnie zastrzeżenie

kryteriów spełniania efektu zachęty zdecydował się prawodawca polski. Należy bowiem zauważyć, że w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych⁴ stosuje się pojęcie „pracodawcy”, a nie „przedsiębiorstwa” w rozumieniu Załącznika 1 do rozporządzenia 651/2014. W opinii UOKiK oznacza to, że badanie „wzrostu netto liczby pracowników” w przypadku ubiegania się o dofinansowanie do wynagrodzenia niepełnosprawnego pracownika, powinno odbywać się na poziomie konkretnego pracodawcy. Tym samym, nie ma potrzeby badania dodatkowo powiązań, o których mowa w Załączniku 1 do rozporządzenia 651/2014.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Prezes UOKiK nie jest właściwy w zakresie wskazywania sposobu wypełniania formularza Wn-D, którego autorem jest Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

2
Dziękuję
DYREKTOR
Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej
Piotr Pełka
PWP

⁴ Dz. U. z 2016 r., poz. 2046, ze zm.

